

EL LLADRE DE GALETES

Fa molt de temps a Alemanya hi havia uns detectius que es deien Mariano i José. Tenien 30 i 31 anys, es dedicaven a fer de detectius i de tant en tant col·laboraven amb el FBI.

A Alemanya, des de feia temps, hi havia un lladre que es dedicava a robar galetes de xocolata, només galetes de xocolata perquè era molt golafre. Havia robat moltes vegades i en grans quantitats però ningú l'havia enxampat.

Un dia en Mariano i en José havien comprat galetes de xocolata d'una de les millors pastisseries, per esmorzar al despatx. Les van deixar sobre la taula i van començar a fer feina. A l'hora d'esmorzar van veure que la safata de galetes ja no hi era! Els havien robat!

Els dos detectius van començar a discutir, buscant qui tenia la culpa de que els haguessin robat les galetes. Més tard, cansats de discutir van decidir que havien de buscar pistes per trobar al lladre. Es van adonar que el lladre golafre devia haver anat menjant galetes perquè hi havia un rastre de molles. Van decidir seguir-lo.

Seguint el rastre van arribar a Munich, ara ja sabien on estava el lladre! Només havien de pensar un pla per enxampar-lo i donar-li una lliçó. Van estar pensant i finalment van tenir una bona idea.

Van decidir deixar a la vista un altra safata de galetes de xocolata amb bona pinta però que per dins estaven florides! El lladre va caure de quatre potes, va agafar la safata de galetes i se les va menjar amb ganes, però de cop va començar a trobar-se malament, a vomitar i va començar a plorar demanant ajuda.

L'havien agafat infraganti! Després d'allò el lladre va agafar mania a les galetes i va prometre no tornar a robar mai més.

Conte contat, aquest conte ja s'ha acabat.

Ruth Pérez 4t
Escola Antoni Gaudí